

עין משפט
נר מצוה

ג.

כל כנויי נזירות
פרק ראשון נזיר

מסורת הש"ס

בז א ב מיי פייב מהל'
שטותס הלכו ו סתנ
לנאן נחמ טוטיע זייר סתנ
לה ספיח ח
בז א מיי פייב מהל' נזיר
הלכו ט
י' ד מיי פייב מהל' נזיר
הלכו ט סתנ לנאן רי:

(א) [מיי' מדיס ס"ב, (ב) לנאן
סי: (ג) מדיס ד, (ד) לנאן
סי: מדיס ד, (ה) לנאן ה, (ו)
ס) לנאן ג, (ז) ויקרא ד, (ח)
ז' ל טהר.

תורה אור השלם

1. ואשמע את האש
לבוש הבריוש אשר ממעל
לכיוני דראר וזד ישינו
ושנאלו אל השמיים רשבע
בחי העולם כי למועד
מועדים וזדו ובכלות נפץ
די עם קרש הלכניו כל
אלה: וניאל ו' ז
2. נשבש ב' ימינו וברוע
עזו אמ אתן את דרנך עוד
מנבל לאובך וזד ישינו
בני נכר תירשך אשר יבטח
ב' ישינו ס כ ח
3. כל ימי נזיר מכל אשר
יעשה מנפנ הוין מוריצים
ועד ג' אל יאבל:
כסובר ו' ז
4. מין ושקר יזיר וזד ישינו
דמני שפך לא שפחה נפץ
משרת עבדים לא ישינה
ועבדים לחוים ויבשנים לא
יאבל:
כסובר ו' ז

נוסחת הרב"ן

(א) חל: (ב) מדיס דקן משמע
סי נדכו כלל יתח ככיי:
(ג) לפין רי: (ד) מין כסובר
טסור ומינות ומירלס נגון
לחמ ככיי: (ה) מין לנאן
(ו) מינוט ו' ז מינוט:
(ז) מינוט (ב) משמע ו' ז אכר
יעשה לחמ ככיי: (ח) א: (ט)
ט למנוט קידי רחא לחמ
לאסר י' ז מיה לקדושא
ואכלתא קאמר וסי חיל ס'
ומת מי לחמ ככיי:

הגרות הב"ה

(א) ר"ש דיה ודלמא זייר
וכי נמקוסי קידי וסינא
מיה נגון סהיה זיר טסור
עובר לפינו דלוא כר לחיו
צפרים הוא לכל יהי:
(ב) ר"ה מלי טעמא וזי'
דמין קידי סביד וחכיי מיה
לאומר ימן סאל:

גליון הש"ס

נפ' לאבד י' ז צדח ה'
הרשות עי' שטותס דף סס
ע"א תדיה מומ:

הגרות מר"ב

(א) הוין דיה האומר ימן
וידיה שטלל נמלקתן
ככיי: י' ז כלל ככיי וזד ישינו
מדי' ימועו הינו שטלל
דעו פי תפילין ח שטלל
דמקור ימן תחלה עכל'
ופל' לוח משר:

הגרות התוספות

1. ז' ל מדיס. 2. מדיס
טפי נמלק. 3. ז' ל טבור.
4. מדיס סהא נמלק. 5. ז' ל
סהא מדיס.
6. דמני תחמי נמלקתן
ז' ל דאן סהא סי.
7. מינוט קיבל עכל'
עליה נמלקתן וז' ל ס. עי'
נהוט הכרי על דיעו א:

פ"י הרא"ש (השך)

לחוייר צורן שבויר כולס.
ומיחו מודה ריש בהריני
מפלט ומכלל דהתם אל
החיי כולם עמי' דלשון ברל
שרה תן די כאלו אשר הוין
כאזו שרילל נלדל שר הוין
כאלו רייני מדיס: אסר קרא סכל אשר יעשה מנפן היין מוריצים ועד ו' ז ויין ורכיב מכל אשר יעשה מנפן היין
למה לו ירו למכבש פטורים ועד ו' ז לומר שאם כ' לפרש צורן שבויר הוין ויין ורכיב מכל אשר יעשה מנפן היין
וטומאה: ורבנן אסר קרא מין ושכר יזיר. ויין ורכיב מכל אשר יעשה מנפן היין מין ושכר למה לו לומר לך דאפי' נזיר מין
לחוייר הוין ויין ושכר הר: (א) חל: (ב) מדיס דקן משמע סי נדכו כלל יתח ככיי: (ג) לפין רי: (ד) מין כסובר טסור ומינות ומירלס נגון לנאן נחמ טוטיע זייר סתנ לה ספיח ח בז א מיי פייב מהל' נזיר הלכו ט סתנ לנאן רי:

הרי ע"י קן מביעי ליה. לדרך נודכי נדבת עולת העוף לומר
נשון קן: צפורי מצורע קאמר. כלומר להחמישי בקיבן
מזרע ולהביא תחמוי פטורים ולהתירוי לו לטהרות ואפילו אין
מזרע עובר לפינו דלי אפטר לילכא חד מזרע טעון פטורים
ולא נזירות וגם לזפורי שייכי ספיר
נזי מזרע: בגון שהיה נזיר
עובר לפינו. והיה סבור אפילו
נזיר טמא לפינו ולהכי פריך ולמלא
לפזין דקאמרו לטהרו מיר טמא
העובר לפינו מקרנתו ומשני כגון
שזיר טהור עובר לפינו ויודע זה
מזרע דטהור הוא וקאמר היה עלי
לפזרתי ואמתי קשה נימנא לזפורי
דקאמר היינו דלס יעמא זה הזר
העובר לפינו שיכיל תחמוי פטורים
וצריך לדמות ולומר כגון דלמך נלכו
לזיות שין כלמנא נזירות דשיכיל זיה
לזפורי אס יעמא ולעיל כי פריך
ולמלא זפורי מזרע קאמר לא מני
לשני כגון דלמך נלכו דייבוייה
מישעמא זמתי קשה נימנא מזרע טפי
מזירות משום דנזירות טריחא ליה
ומזרע עליה לקבל ועוד לשון פטורים
כדמיון אלל מזרע כדפרישתי ולא אלל
נזיר אלל מוריס ופ"י קאמרי נלכו אין
כח נמחשת הלך להכריע דיבוייה
לנזירות דאין זה פיו ולנו שוין אלל
הכא אלל ז' דנזירות חמיר עליה ועריחא
ליה ביה כ' שזיר שזא: עובר לפינו ו' זין
סכרא קיבל עליה נזירות פטורים טמא
סדכר זה אינו בעולם עדיין והדבר
שקול לך מהיכא משמעת הלך לומר
דנזירות קיבל עליה ותיכיל ספיר טפי
ולנו שוין וכן עלי כי למך אהא טפי
משמע הלשון אמרתי ולומר כמזוהי
לאחר זמתי דטרמיחא ליה וחמיר
עליה לומר אהא תחמוי קרנתו
לאחר זמן כששילס והדבר שקול לך
משמעת הלך מוכרעת הדיבור לנזירות
והי פיו ולנו שוין וקשה דהספיר לא
הזכיר כהן כלל דקאמר נלכו לך
נראה דמ"ק דלזיה סתמיו' אין סכרא

לומר דלס יעמא קאמר שיתחייב כפורין הואיל והשתא טהור הוא
ודבר זה לא חל בעולם כלל וא"כ סכרא לומר נזירות קיבל עליה
דכבר זה מבורר לפינו שנידו לקבל לאלמך דמ"ק דחמיר וטריחא
ליה ולעיל כי פריך ממזרע חמס נמי הדבר מבורר לפינו דודאי
יש מזרע בעולם הרקן פטורים: מאי בנייהו. כלומר מאי בנייהו
כפי' דמתיין בין לר"ל בין לר"י יוחנן אליבא דר"מ ור"ס ולשני דאיכא
ביניהו היכא דלמך פטורים סתמא קיבל עליה: דלר"ל אליבא דר"מ
מהא למוד לא הי נזיר אס לא חזיך גס סמוכין לשער כדפריש
ר"ל במילתיה פטורים סמוכין לשער קיבל עליה ור"י יוחנן דר"מ
הזכיר במילתיה סמוכין לשער כשקבל עליו פטורים סתמא כלל
סמוכין לשער הויו נזיר ועוד היא גופה מיקשי לר"ל למה ליה סמוכין
לשער זפורי סתמא סתמא למוד כפי' לר"מ למהיו נזיר אהיה מתינתן
לר"מ (א) הזכיר אלל פטורים למוד לר"ל לפרש דלר"ל אליבא דר"מ
כפפורין סתמא הויו נזיר כשזיר עובר לפינו דוקא והא דנקט ר"ל
במילתיה סמוכין לשער להשיעונו דכי אמר פטורים סמוכין לשער
כללל נזיר עובר לפינו נמי הויו נזיר זכיי ור"ס כיון דלר"ל כשקבל
זפורי סתמא לא הויו נזיר אס לא כשזיר עובר לפינו דר"מ דר"מ
הו ליה להש"ס להזכיר נזיר עובר לפינו במילתיה דר"ל כמו במילתיה
דכרי יוחנן ור"ל דלך הזכיר טפי במילתיה דר"י יוחנן במילתיה דר"ל
משום דר"י יוחנן ספיקא ליה דלך כשאלמר פטורים סמוכין לשער עליו
לא הו' אלל כשזיר עובר לפינו ור"ל הויו נזיר כשאלמר פטורים סמוכין
לשער אפילו אין נזיר עובר לפינו והשתא ניחא דפריך מאי בנייהו
דלכוונה אף בשלל הזכיר פפורין סמוכין לשער אלל זפורי סתמא הויו נזיר כי נזיר עובר לפינו וזו אין נזיר עובר זפורי סתמא סתמא למוד לא היה
נזיר לכוונה והשתא נמי ניחא דלר"ל זפורי סתמא לא מייחבי משום דסמוכין לשער כקרא דר"כ לייבב נמי כי אמר שזיר וטופדין דכרי טפי
לזפורי סתמא לזפורי. כן שיעת הר"ק י"ע: הגה"ה דר"ב דאמר צפורים סמוכין לשער קיבי' ע"ה: ר"ל שקיבל עליו דכרי הסמוך
לכל לדי חיוב זפורי דהיינו נזיר כשזיר עובר לפינו דוקא ומשום הכי לא מהני הרי עלי נשרין לזינא דנשרין לא משמע שום לשון נזירות כן נ"ל
הגה"ה ור"י שנתאי חכב שיטה וזת מאי בנייהו כלומר מאי בנייהו צפירות דמתיין דודאי נראה ליה דר"ל לא קאמר אליבא דכרי מאיר
לזפורי סתמא סתמא מייחבי נזיר דאיכא למופק כל הני פירכי דפריך לעיל לר"י יוחנן וע"כ יפדש המשנה כמו ר' יוחנן דגס לא יוכל
לפרש המשנה שאמר צפירות סמוכין לשער עליו דלמך פטורים סמוכין לשער עליו הילכך ע"כ כריני יוחנן מפרש ונזיר
עובר לפינו והוא טהור וע"כ פריך מאי בנייהו צפירות דמתיין ונראה שנתכוון להכין כמו שפירשתי במילתיה: האומר ימן הרי זה
שבויעה. ימן שאל אכל ככר זה והי"ה מלמקטן א"י פירות תפילין מנהויכר ימן תחילה: מן החריצים וכן הוניה. או או קמני
דמנוכא נגמרא: אכל דקרוקי נזירות ע"ה. מעשה דזיר שמתן קאמר הויה למתים קאמר הכל וכל דקרוקי נזירות עליו:

(א) חל: (ב) מדיס דקן משמע סי נדכו כלל יתח ככיי: (ג) לפין רי: (ד) מין כסובר טסור ומינות ומירלס נגון לנאן נחמ טוטיע זייר סתנ לה ספיח ח בז א מיי פייב מהל' נזיר הלכו ט סתנ לנאן רי: